

JULKAISIJA

Tekniikan Akateemisten Liitto TEK ry
Ratavartijankatu 2, 00520 Helsinki
puh. (09) 229 121, fax (09) 2291 2911
www.tek.fi

ta-lehti@tek.fi

PÄÄTOIMITTAJA

HEIKKI KAUPPI
puh. (09) 2291 2200
heikki.kauppi@tek.fi

TOIMITUSPÄÄLLIKKÖ

ARI ÅBERG
puh. (09) 2291 2247
ari.aberg@tek.fi

TOIMITTAJAT

ANITTA VALTONEN
puh. (09) 2291 2257
anitta.valtonen@tek.fi
HELENA ANDERSSON
puh. (09) 2291 2244
helena.andersson@tek.fi

TOIMITUSSIIHTERI

LEENA SCHMANDT-HOKKANEN
puh. (09) 2291 2246
leenas@tek.fi

TOIMITUKSEN SIIHTERI

MAISA NISSINEN
puh. (09) 2291 2245
maisana.nissinen@tek.fi

ILMOITUSMYyntI

TEK/Ari Åberg, puh. (09) 2291 2247
ari.aberg@tek.fi

ILMOITUSTRAFIKKI

TEK/Leena Schmandt-Hokkanen
puh. (09) 2291 2246
leenas@tek.fi

ILMOITUSHINNAT VUONNA 2003

1/1-s: 2.030 €/mv, 2.750 €/4-väri
1/2-s: 1.325 €/mv, 2.030 €/4-väri
1/4-s: 1.030 €/mv, 1.325 €/4-väri

ILMESTYMISAIKATAULU

7.2., 14.3., 11.4., 16.5., 13.6., 12.9.,
17.10., 14.11. ja 19.12.

Julkaisija varaa itselleen oikeuden ilmestymispäivien muutoksiin.

Ilmoitus- ja juttuvaramukset viisi viikkoa ennen lehden ilmestymistä. Tarkemmat mediatiedot löydät netistä.

Lehti ei vastaa ilmoittajalle mahdollisesti aiheutuva vahingosta, jos ilmoitusta ei tuotannollisista tai muista syistä voida julkaista määrätyn päivän. Lehden vastuu virheellisestä ilmoituksesta rajoittuu ilmoituksen hintaan. Reklamaatiot on tehtävä kirjallisesti 14 päivän kuluessa ilmoituksen julkaisemisesta.

TILAUKSET

puh. (09) 2291 2245/Maisa Nissinen
maisana.nissinen@tek.fi
Vuosikerta 45 euroa (kestotilaus, koti-
maassa), irtonumeron hinta 6 euroa (+
2,5 euron postituskulut)

OSOITTEENMUUTOKSET

JÄSENET
puh. (09) 2291 2292
ympäri vuorokauden toimiva
puhelinvastaaaja tai
jasenrekisteri@tek.fi.

MUUT TILAAJAT

puh. (09) 2291 2245/Maisa Nissinen
maisana.nissinen@tek.fi

Painopaikka:

Art-Print Oy, Helsinki
puh. (09) 7740 050
Painos: 55.000 kpl
Aikakauslehtien liiton jäsenlehti
ISSN 1459-1898

Pääkirjoitus

Heikki Kauppi

Työllisyystyöryhmältä rohkea raportti

Valtiosihteri Raimo Sailaksen työllisyystyöryhmältä osattiin odottaa ennakkoluulottomia esityksiä. Maaliskuun viimeisenä päivänä julkistettu raportti herätti odotettua kritiikkiä niiltä tahoilta, joiden intressit kärsisivät. Reaktiot osoittavat, miten vaikeaa on uudistaa yhteiskuntaa, jossa lähes kaikki ovat tavalla tai toisella yhteisellä kaukalolla. Laajalti tunnustetaan, että nykymeno johtaa suuriin vaikeuksiin viimeistään kymmenen vuoden tähtäyksellä, mutta havaitusta muutostarpeesta ei uskalleta vetää johtopäätöksiä ainakaan ajoissa.

Mielestäni työryhmän tilanneanalyysi on kaikessa karuudessaan oikeaan osunut ja loppuraportti on vähintäänkin oikean suuntainen hahmotelma siitä, miten suomalaisen hyvinvoinnin tulevaisuus voitaisiin turvata. Se sisältää useimmat niistä elementeistä, joita TEK pyrki edistämään lehti-ilmoituskampanjallaan helmikuussa:

- tutkimus- ja kehitystoiminnan julkista rahoitusta ehdotetaan nostettavaksi 300 miljoonalla eurolla nykytasosta. Ehdotus on sama kuin valtion tiede- ja teknologianeuvostolla joulukuussa. TEK tukee ehdotusta.
- palveluelinkeinojen kehittäminen nähdään tärkeäksi työllisyysasteen kohottamisen kannalta
- verotukseen ehdotetaan vaalikaudella yhteensä neljän prosenttiyksikön kevennyksiä kaikissa tuloluokissa.

TEKin kampanjateeseistä julkisen palvelutuotannon tuottavuuden parantaminen esiintyy vain toimeksiannossa. Itse raportissa ei aiheeseen enempää puututa – todennäköisesti siitä syystä, että se ei ole suoranaisesti työllisyyskysymys. Asia on kuitenkin erittäin tärkeä ja sen pitäisi olla korkealla tulevan hallituksen prioriteettilistalla.

Palkansaajapuolella suurin kritiikki on kohdistunut työttömyysturvan ja opintotuen muutoksia koskeviin kohtiin. Opiskelijoiden asema on akavalaisille tärkeä, mutta myös tarve varhenta tutkimuksen suorittamiskäytäntöä on ilmeinen. Mielestäni olisi syytä selvittää ennakkoluulottomasti, mitä tuen lainamuotoisuus yhdistettynä lainanhoitokulujen laajaan verovähenteisyyteen yksityiskohdissaan merkitsisi. Jos ehdotus on huono, tarvittaisiin ajatuksia siitä, millä muilla keinoilla opintotukea voisi kehittää opiskeluun kannustavaksi. Voitaaisiinko esimerkiksi ajatella, että opintotuki olisikin suoritusperusteista siten, että tukea saisi suorittajien opintoviikkojen mukaan? Näin opiskelu ja työssäkäynti olisivat nykyistä selvemmin vaihtoehtoja. Opiskeluaikojen lyhentäminen ei onnistu vain opintotukea muuttamalla. Joka tapauksessa tarvitaan lisää resursseja opetukseen, opintojen ohjaukseen, oppikirjoihin ja laboratorioihin – muutamia tärkeimpiä mainitakseni.

Verotuksen keventäminen on poliittisesti ilmeisen vaikeaa. Monissa raporteissa on tuotu julki, että korkean tason lisäksi Suomen tuloverotuksen toinen keskeinen ongelma on jyrkkä progressiivisuus: jos varsin alhaisilla tulotasoilla huomattava osa lisätuloista hupenee kiristyvään veroasteeseen, mikä on omiaan edistämään kannustinloukkujen syntymistä. Siitä huolimatta työryhmä esittää vain kaikkiin tuloluokkiin tasaisesti kohdistuvaa veronkevennyttä. On matemaattinen tosiasia, että jos progressiota aiotaan lieventää, niin joskus on tehtävä sellainenkin verouudistus, jossa keskituloisten ja sitä paremmin ansaitsevien verotus kevenee prosentuaalisesti enemmän kuin pienituloisten.

Ylimmän marginaaliveron alentaminen 50 %:in on saanut kannatusta lähes poliittisen kentän laidasta laitaan, ja se asetettiin tavoitteeksi jo edellisessä työllisyysohjelmassa. Työryhmän raportissa tavoite on tingitty 52 %:in. Viimeisen kahden prosenttiyksikön poistaminen asteikon yläpäästä ei maksaisi verotulojen menetyksenä yhteiskunnalle enää juuri mitään, ja se olisikin vihdoin toteutettava.

heikki.kauppi@tek.fi